

Περί τῆς μεταθέσεως - ἐκτοπίσεως-τῆς 25ης Μαρτίου 1821, ἐθνικῆς μας ἑορτῆς, ἐξαιτίας τῆς ἐναρκτήριας τελετῆς τῆς ἀφῆς τῆς φλόγας.

Λές καί χάθηκαν οἱ μέρες...

Τρίζουν τά κόκκαλα τῶν τιμίων καί γενναίων προγόνων μας μέ αὐτό τό ξεπούλημα ψυχῆς καί τό πούλημα τῆς πατρίδος πού πραγματοποιεῖται στίς μέρες μας.

Ἡ ἰσοπεδωτική παγκοσμιοποίηση , μία ἄλωση τῶν ποικίλων πολιτισμῶν καί παραδόσεων, ἡθῶν καί ἐθίμων, ἀξιῶν καί ἰδανικῶν, στό ὄνομα μιᾶς ἀμφίβολης οἰκονομικῆς προόδου, κάνει ἔντονη τήν παρουσία της καί μέσα ἀπό αὐτήν τήν αὐθαίρετη καί σκόπιμη κίνηση τῆς μεταθέσεως τῆς ἐθνικῆς μας ἑορτῆς τήν ἐπόμενη ἡμέρα.

Καί πού τό πρόβλημα θά ρωτοῦσε πιθανόν κάποιος.

Ἄς πάρουμε τά πράγματα ἀπό τήν ἀρχή.

Ποιά εἶναι αὐτή ἡ φλόγα;

Στήν τελετή ἐνάρξεως τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων περιλαμβάνεται καί ὁ ὄρκος πού δίνεται ἀπό κάποιον ἀθλητή πού κρατᾶ στό χέρι συμβολική δάδα (μέ τό φῶς τοῦ Θεοῦ Ἀπόλλωνα) ἡ ὁποία ἀφοῦ ἀναφθεῖ στόν βωμό τῆς Ὀλυμπίας(θρησκευτικό κέντρο τῆς Πελοποννήσου γνωστό γιά τό ἱερό τοῦ Ὀλυμπίου Διός καί γιά τούς τελουμένους ἐκεῖ Ὀλυμπιακούς Ἀγῶνες) μεταφέρεται ἀπό χέρι σέ χέρι ἀπό δρομεῖς μέχρι τόν χώρο τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων. Μέ αὐτόν τόν ὄρκο οἱ ἀθλητές ὑπόσχονται νά ἀγωνισθοῦν τίμια.

Τό ἀπολλώνιο φῶς συμβολίζει τό ἀθλητικό καί ἐνθουσιαστικό πνεῦμα, τό πνεῦμα τῆς σοφίας καί τῆς ἀρετῆς ,τοῦ ἀγαθοῦ καί τοῦ ωραίου.Ἄς τά δοῦμε κί'αὐτά πιό ἀναλυτικά .Γιά ποιό ἀθλητικό πνεῦμα μιλάμε ὅταν τοῖς πᾶσι εἶναι γνωστό τό τοπᾶρισμα ἀρκετῶν ἐκ τῶν ἀθλητῶν; Γιά ποιόν ἐνθουσιασμό μιλάμε ὅταν ἡ ἀπειλή γιά τρομοκρατικά χτυπήματα βρίσκεται διαρκῶς πάνω ἀπό τά κεφάλια μας; Ποιά σοφία ἐννοοῦμε ἐμεῖς οἱ Χριστιανοί ἀφοῦ γνωρίζουμε καλά "ἀρχή σοφίας φόβος Κυρίου;" Ποιά ἀρετή συμβολίζεται μέ τήν προσέλευση 2000 πορνῶν γιά τήν ἐξυπηρέτηση τῶν ἀθλητῶν μετά τῶν συνοδῶν αὐτῶν;Τί σημαίνει ἀγαθός; Μήπως ὑπάρχει μέ διάφορες μορφές στίς διάφορες θρησκείες, γι'αὐτό ἐξᾴλλου καί ἡ δημιουργία τῶν ἀντιστοίχων λατρευτικῶν χώρων ; σέ ἀντίθεση μάλιστα μέ τόν ἕνα καί μοναδικό ναό τοῦ Δία τῆς Ἀρχαίας Ὀλυμπίας; Εἶναι ἢ δέν εἶναι ὁ μόνος ἀγαθός ὁ Χριστός; Μήπως τέλος ἡ πολύπλευρη ἐμπορική ἐκμετάλλευση μέ τά ἀστρονομικά ποσά δαπανῶν καί τήν ἀναγκαστική ἀπομάκρυνση πολλῶν

έκ των Αθηναίων λόγω της έπερχομένης άσφυξίας καταργεί και την παραμικρή έλπίδα του ώραιού;

Πώς μπορούμε να βιώσουμε κι'εμείς την ουσία του άγαθού και της άρετης, όταν τόσο εύκολα δεχόμαστε την μετάδεση της έπετείου της έθνικης άπελευθερώσεώς μας ; Μέ τί πρόσωπο και μέ τί ψυχή προδίδουμε όλους τους άγωνιστές του '21; Οί ίδιοι οί άγωνιστές του '21 τιμούσαν τους άρχαίους προγόνους τους αλλά χωρίς ποτέ αυτή ή τιμή να υπερβαίνει τά ιερά και όσια της πίστεώς τους στον άληθινό Θεό ,δηλ. τον Χριστό καθώς και της τιμής προς την Παναγία και τους Άγίους. Κάθε προσβολή προς την πατρίδα σήμαινε και προσβολή προς την Όρθόδοξη πίστη.

Αυτά πάντα πήγαιναν μαζί. Άλήθεια , μήπως ή μετάδεση της έπετείου της έθνικης έορτης ύποκρύπτει και μετάδεση -περιφρόνηση και ύποτίμηση της θρησκευτικής (Εύαγγελισμού της Θεοτόκου) ;

Άς θυμηθούμε τον Μακρυγιάννη να δούμε τί έλεγε γι'αυτό τό δέσιμο πίστεως και πατρίδος:

..."Καί τότε λέγονται έθνη , όταν είναι στολισμένα μέ πατριωτικά αισθήματα · τό άναντίον λέγονται παλιόψαδες των έθνών και βάρος της γής ..."Οτι τότε οί Έλληνες όρκίστηκαν να δουλέψουν διά θρησκεία και πατρίδα και δέν τους κόλλαγε μολύβι , ούτε σπαθί".

..Ο Μακρυγιάννης πού διακήρυσσε ότι "ό Θεός θέλει να δοξάζεται από αυτό τό μικρό όρθόδοξο έθνος όρθόδοξως και άνατολικώς" , ζητούσε από τους Έλληνες να μήν ξεχνούν ότι "ό Θεός ό άληθινός τους άνέστησε , ό μάστορης , ό γερο-Θεός ό δίκιος και παντοτεινός βασιλέας".

Θά κατανοούσαμε την άφή της φλόγας ως μία έδιμοτυπική πράξη ,ως άνάμνηση του τρόπου της τελετής ενάρξεως των Όλυμπιακών Αγώνων, ως ιστορική άναδρομή της σημασίας του φωτός μέ τό όποιο ανά τους αιώνες άσχολήθηκαν πολλοί λογοτέχνες , συγγραφείς και ποιητές. Αυτή ή σημασία όμως πού ξεκίνησε άόριστα έφθασε στό άληθινό ύποστασιοποιημένο φώς ,τόν Χριστό, πού ξεκάθαρα μάς διδάσκει "έγώ ειμί τό φώς του κόσμου." Δηλαδή στον άκρογωνιαίο λίθο, τό όρόσημο των δύο νοστροπιών , των δύο πίστεων, της των ειδώλων ή αυτής της Αγίας Τριάδος. Μέ ποιό σκεπτικό να ξαναγυρίσουμε πίσω; Γιατί να όμολογούμε έτσι την άνύπαρκτη ήττα του προσωπικού συγκεκριμένου φωτός του Χριστού -φώς Χριστού φαίνει πᾶσι- από τό άπρόσωπο Άπολλώνιο φώς;

"Οί νέοι Έλληνες είναι άπόγονοι των παλιών Έλλήνων και παιδιά των συνεχιστών της δικής τους ιστορικής παρουσίας , του Ρήγα , του Μάρκου Μπότσαρη , του Καραϊσκάκη , του Δυσσέα, του Διάκου του Κολοκοτρώνη, του Νικήτα , του Μιαούλη, του Κανάρη των Ύψηλάντων.... Θυσιάσαν τή ζωή τους και την κατάστασήν τους δι'αυτείνη την όρθόδοξην θρησκείαν και δι αυτείνην την ματοκυλισμένην μικρή τους πατρίδα. Μέ την επανάσταση άνέστησαν την άρχαία Ελλάδα...."

Η πατρίδα νοείται πάντα σε συνάρτηση μέ τή θρησκεία , διότι αυτή μάς έλευθέρωσε.

"Μέσα στή νύχτα της παραμονής της 25ης Μαρτίου ό λαός ζούσε σε άνείπωτη άθλιότητα. Σκλάβος , ραγιάς, χωρίς δικαιώματα , χωρίς δικιά του θέληση και γνώμη. Τή ζωή του δέν την όριζε ,ή γυναίκα του δέν του άνήκε , τά παιδιά του στή διάθεση του κατακτητή.

Ἐκεῖνο ὅμως πού ἦταν φοβερό σέ αὐτήν τή νύχτα ἦταν ἡ μεγάλη τῆς διάρκεια. Τετρακόσια ὀλόκληρα χρόνια".

Κυβερνῶντες καί κυβερνώμενοι, ἐκκλησιαζόμενοι καί μή , πρέπει νά κραυγάζουμε γιά τήν ἀπαγόρευση μίας τέτοιας ἐξεφτελιστικῆς, ἀπαξιώτικῆς συμπεριφορᾶς πού προσβάλλει ἀξίες καί ἰδανικά τῆς ἴδιας μας τῆς πατρίδος.Νά μή μετέχουμε στίς οἰκουμενίστικες ἐκδηλώσεις τους ὑποδοχῆς τῆς φλόγας , δηλωτικές τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ 12θῆου, τοῦ ἀγνωστικισμοῦ,τῆς εἰδωλολατρίας.

Μήν ξεχνᾶμε ἐπίσης ὅτι ἂν δέν προηγοῦταν ἡ 25ῆ Μαρτίου δέν θά φθάναμε ποτέ στούς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες ἐμεῖς σήμερα, μιλώνοντας καί πράττοντας ἔτσι κουλτουριάρικα, χαλαρά καί ρέμπελα...

Μέ τί πρόσωπο πουλᾶμε τούς ἀγωνιστές τοῦ 1821πού χάριν αὐτῶν ἐμεῖς σήμερα εἴμαστε ἐλεύθεροι;